

Vesmír úúúplně jinak než ho znáte

První vydání

Vydala V.B, ZŠ Dědina, Žukovského 6, Praha 2008

® V.B 2008

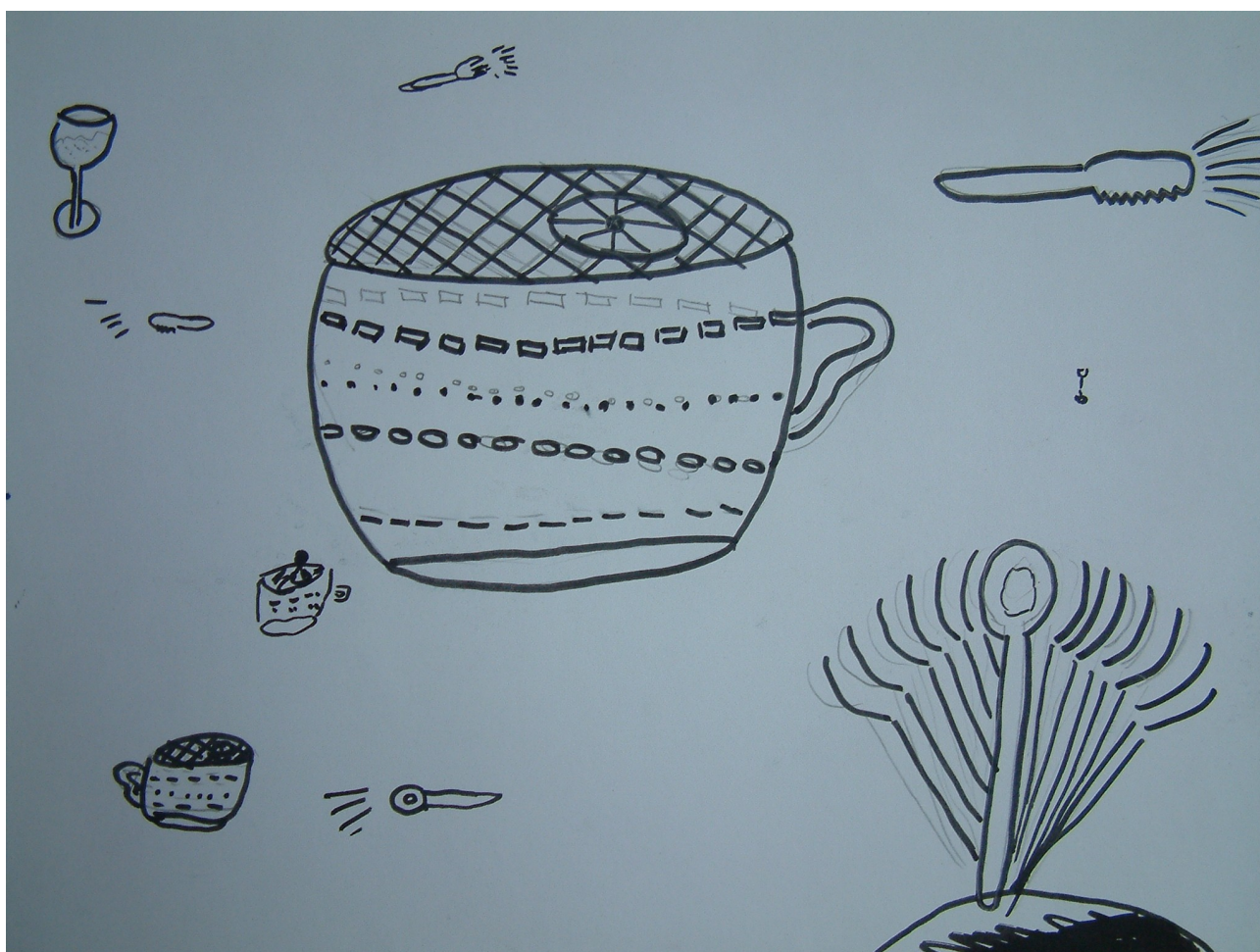
Vesmír úúúplně jinak než ho znáte

Hrnečkolet

Tereza Drnovcová

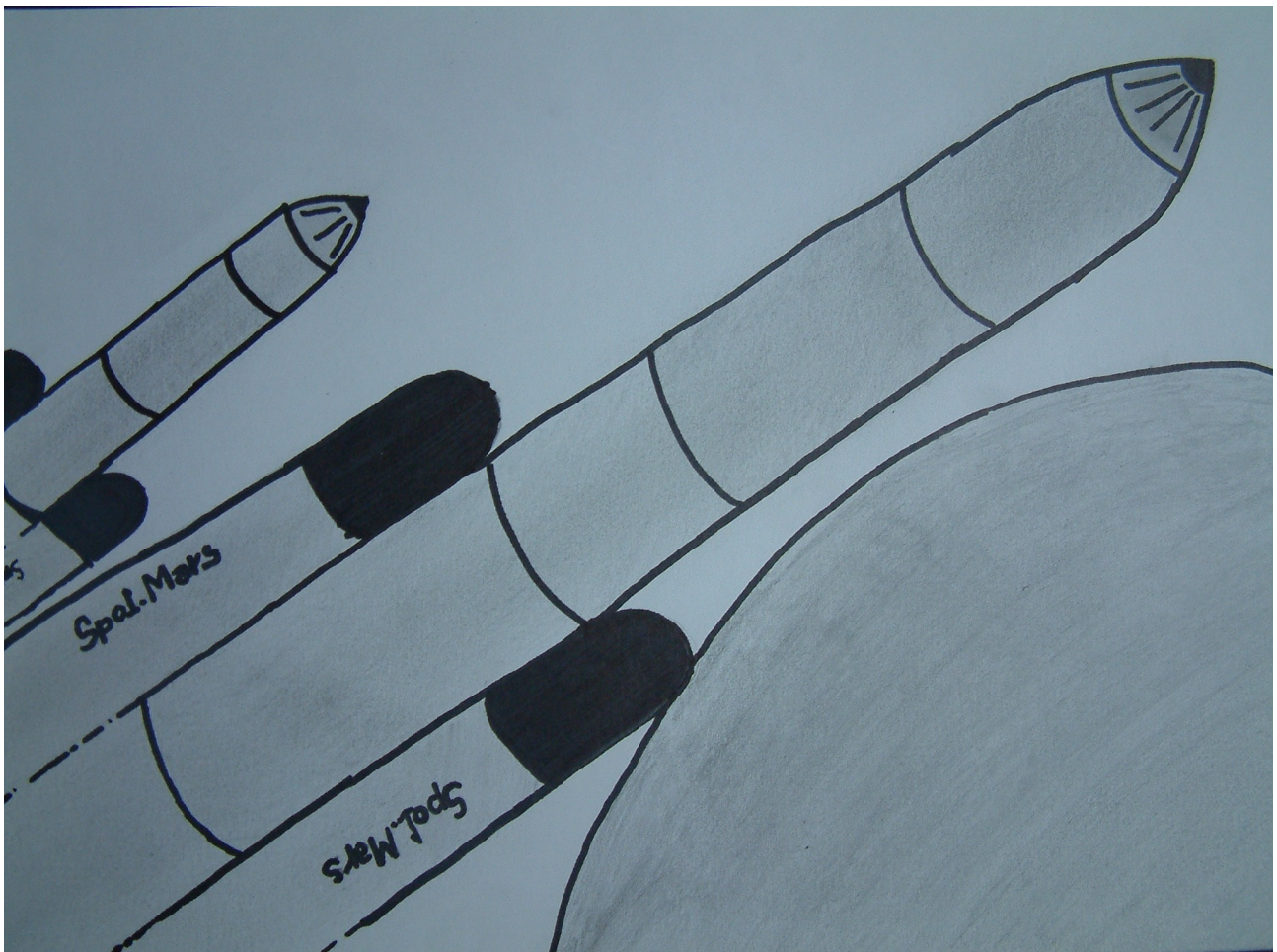
Je to takové malé přenášedlo, které vypadá jako váš hrnek. Přenáší nás z jedné planetky na druhou. V přenášedle je vždy teplo, sucho a útulno. Jsou tam také stolečky s křesílky, ve kterých jíme naši dobrotu HAMHAM. Hrnečkolet je rychlý a tmavý, aby nebyl vidět. Ale také bliká, protože jinak by se mohl srazit s dalšími vesmírnými vozidly. Třeba včera jsme letěli ze zlomeného nože na kinklající se lžičku a nesvítilo nám jedno světlo. Srazili jsme se s velikým lžičkoletem. To byla rána! A taková je doprava ve vesmíru.

Diamantová raketa

Jakub Kábele

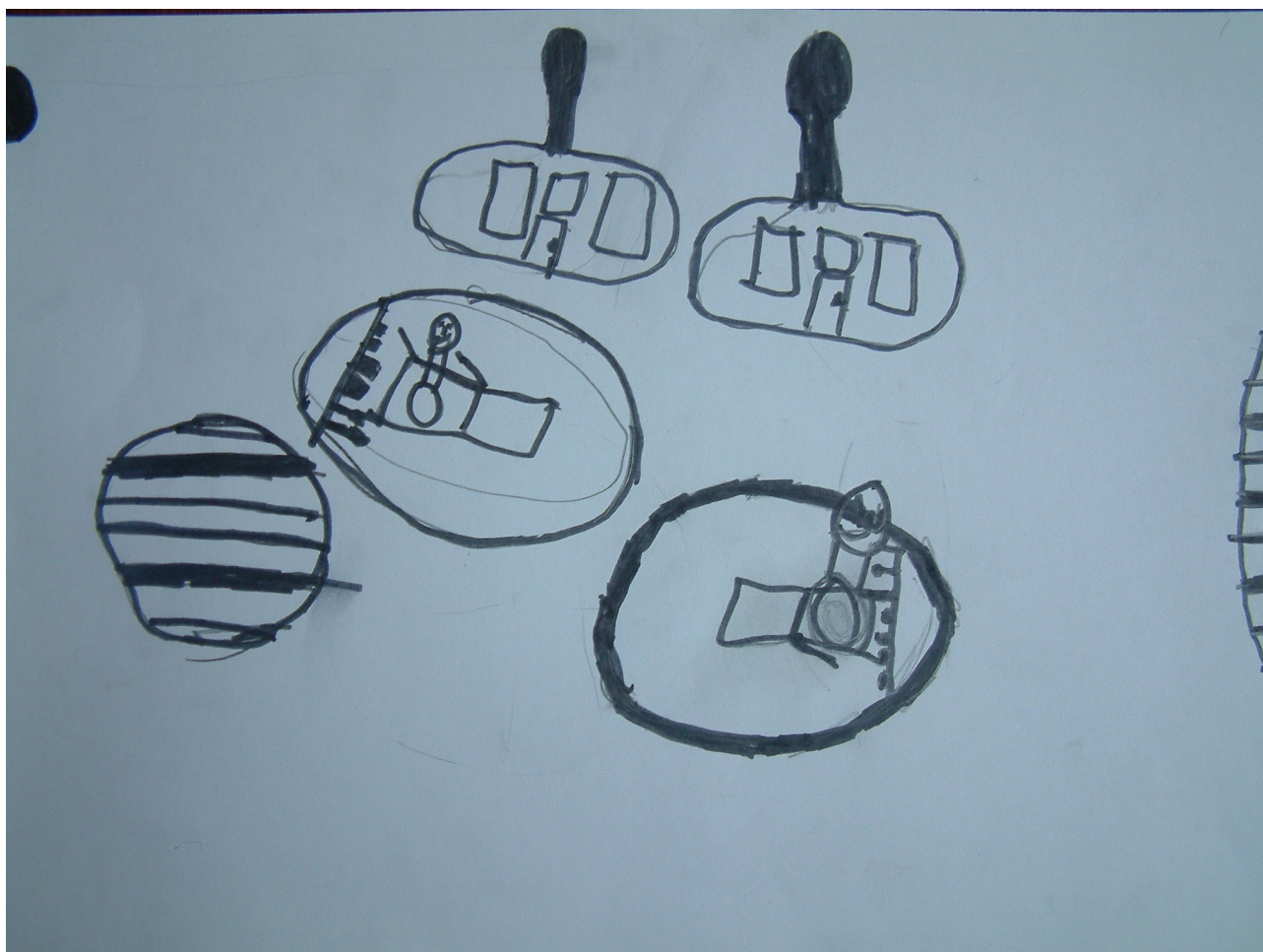
Když se řekne vesmírná doprava, představím si ohromné rakety, vytvořené z diamantu, aby vydržely vysoké teploty. Sestrojili je bytosti žijící v úplně jiné galaxii než my. Řídí je palubní počítač, který je z neznámého šedého kovu a má tolik tlačítek jako 200 hroznů vína. Tato raketa vlastní i satelity se kterými přiletí k jakékoli planetě, zjistí, jestli je na ní život, vezmou vzorek a podrobně ho zkoumají. Když zjistí, že by v následujících letech mohl být tento život pro ně nebezpečný, rozdrťí tuto planetu na kousky svým laserovým dělem.

Doprava ve vesmíru

Ivana Chlupatá

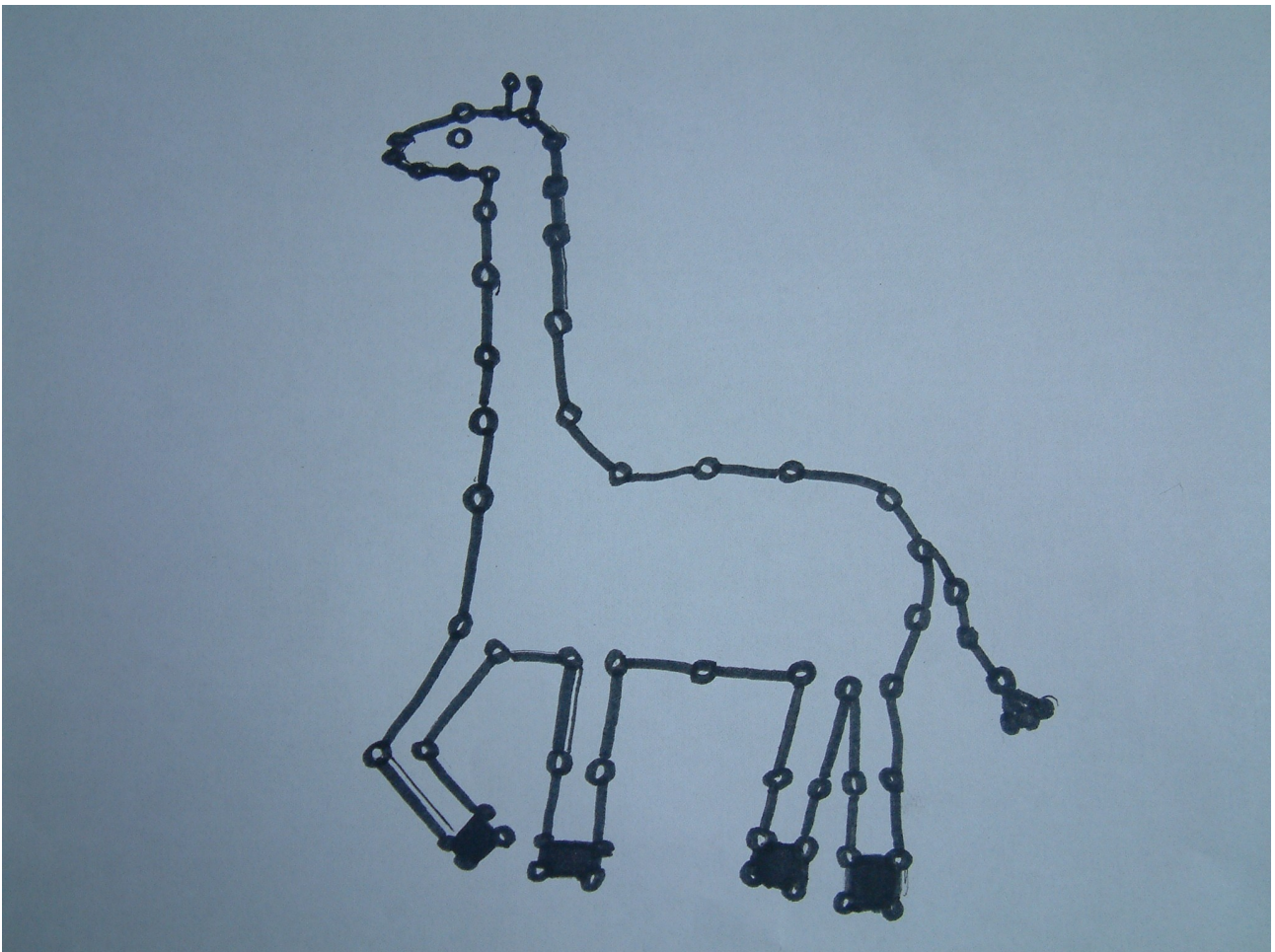
Já si myslím, že se ve vesmíru mimozemšťané dopravují buď jejich vesmírnou lodí anebo když jich chce letět hodně najednou, tak použijí něco jako lanovku, jenomže se s ní dá jezdit z planety na planetu. Ta vesmírná loď má tvar disku, který létá, a mimozemšťané na něm můžou letět, kam chtějí. Ta lanovka má takovou neviditelnou dráhu, ale také může letět, kam mimozemšťané chtějí. Neříkají jí lanovka, ale vozítko. Do vesmírné lodi se vejde deset mimozemšťanů a do vozítko dvacet.

Přeprava po hvězdách

Barbora Fotrová

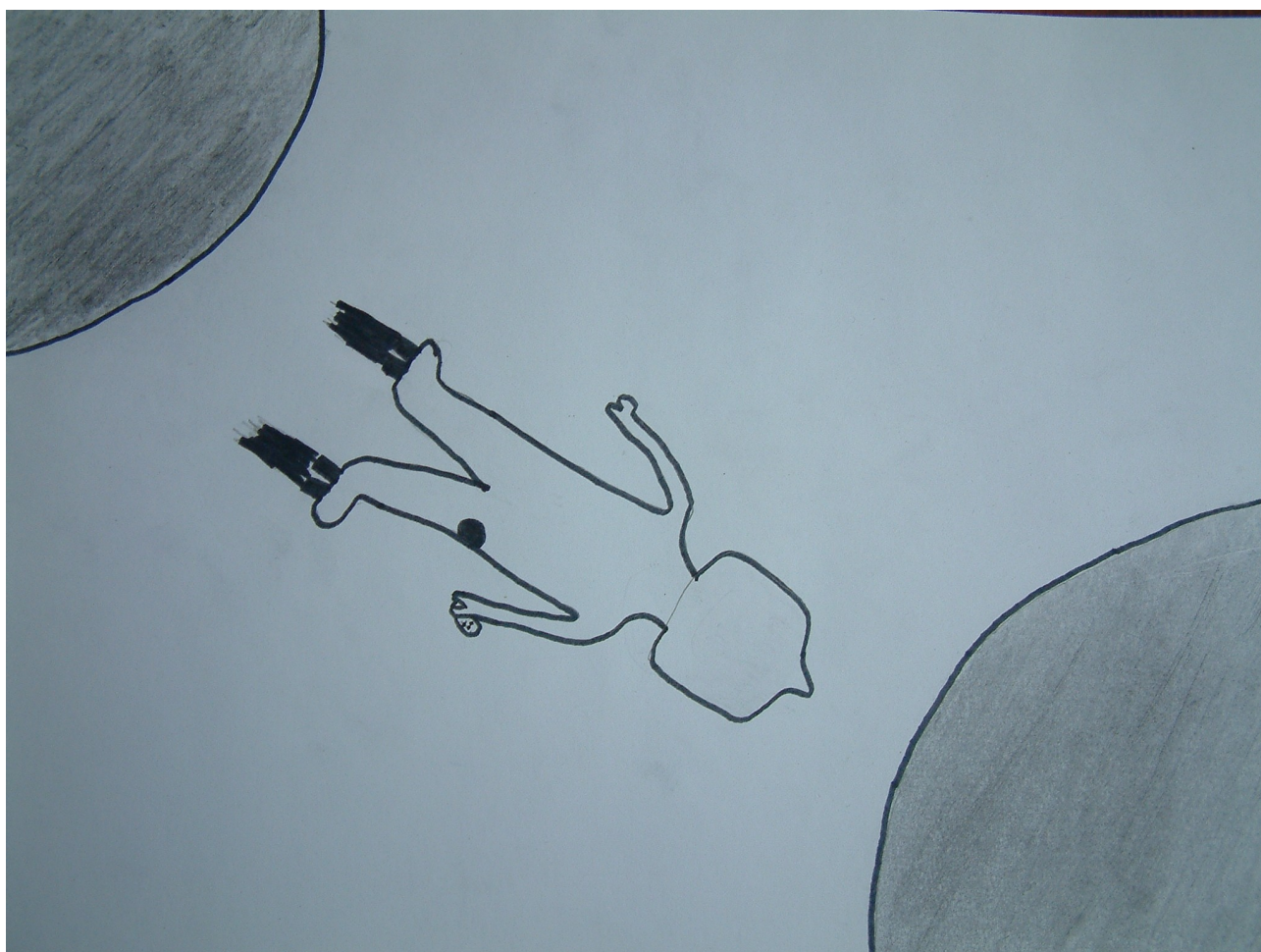
V galaxii Karahol cestujeme po hvězdách. Ne, že bychom skákali z jedné hvězdy na druhou, ale máme souhvězdí koně nebo žirafy a různých dalších zvířat. Nasedneme si, na jaké chceme a ono nás odveze, kam potřebujeme. Dále tu máme třeba hovry, které jsou podobné autu, ale jezdí na kyselinu solnou. Kyselina solná je jediné palivo, které známe, takže musíme více používat zvířat. Dále je tu hromadná doprava, iaxi nebo romvaj, které spotřebují 1 litr kyseliny solné, aby se dostaly do svých zastávek. Jsou zde také přenosné teleparty, ty jsou ale drahé, takže je mají jenom bohatí.

Cestování ve vesmíru

Jan Grmolec

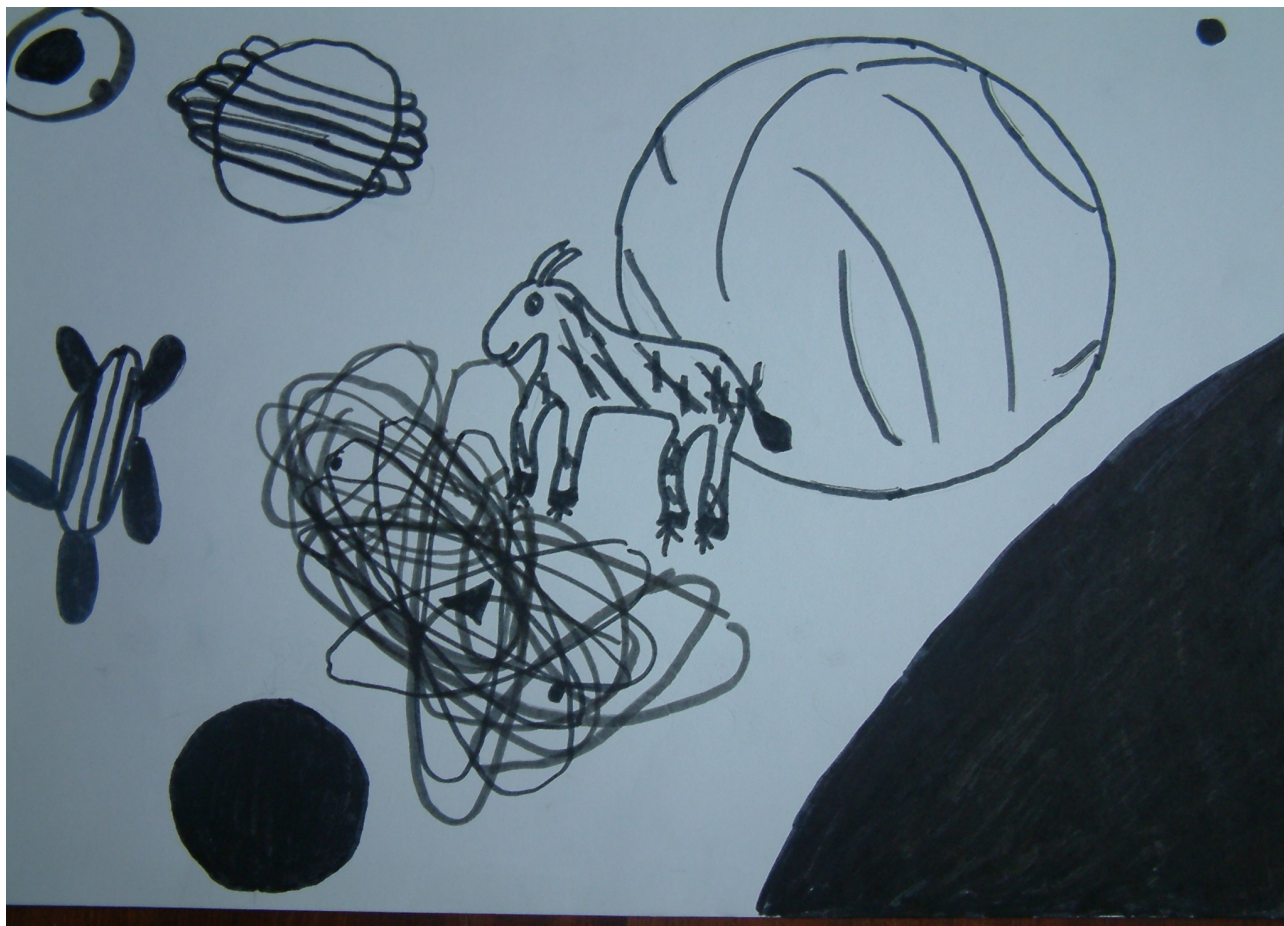
Ve vesmíru se cestuje tak, že se stiskne tlačítko, zabudované v noze mimozemšťana. Když se stiskne, vyjedou z noh startovací pružiny. Když startuje, musí mít alespoň třicet procent paliva v nádrži. Nádrž je u pravé nohy. Když chce letět tam a zpátky, musí mít alespoň šedesát procent paliva v nádrži. Každý mimozemšťan lítá na něco, co hoří, takže i na normální naftu nebo benzín. Když se tlačítko stiskne podruhé, vyjedou trysky. A když se stiskne potřetí, vše se vypne. Startuje se tím, že se pořádně odrazí na pružinách. Let se ovládá ovladačem, který je schovaný v šuplíku pod krkem mimozemšťana. A přistává se, když mimozemšťan kousek nad zemí vše vypne.

Cestujeme na koze

Sára Sniegoňová

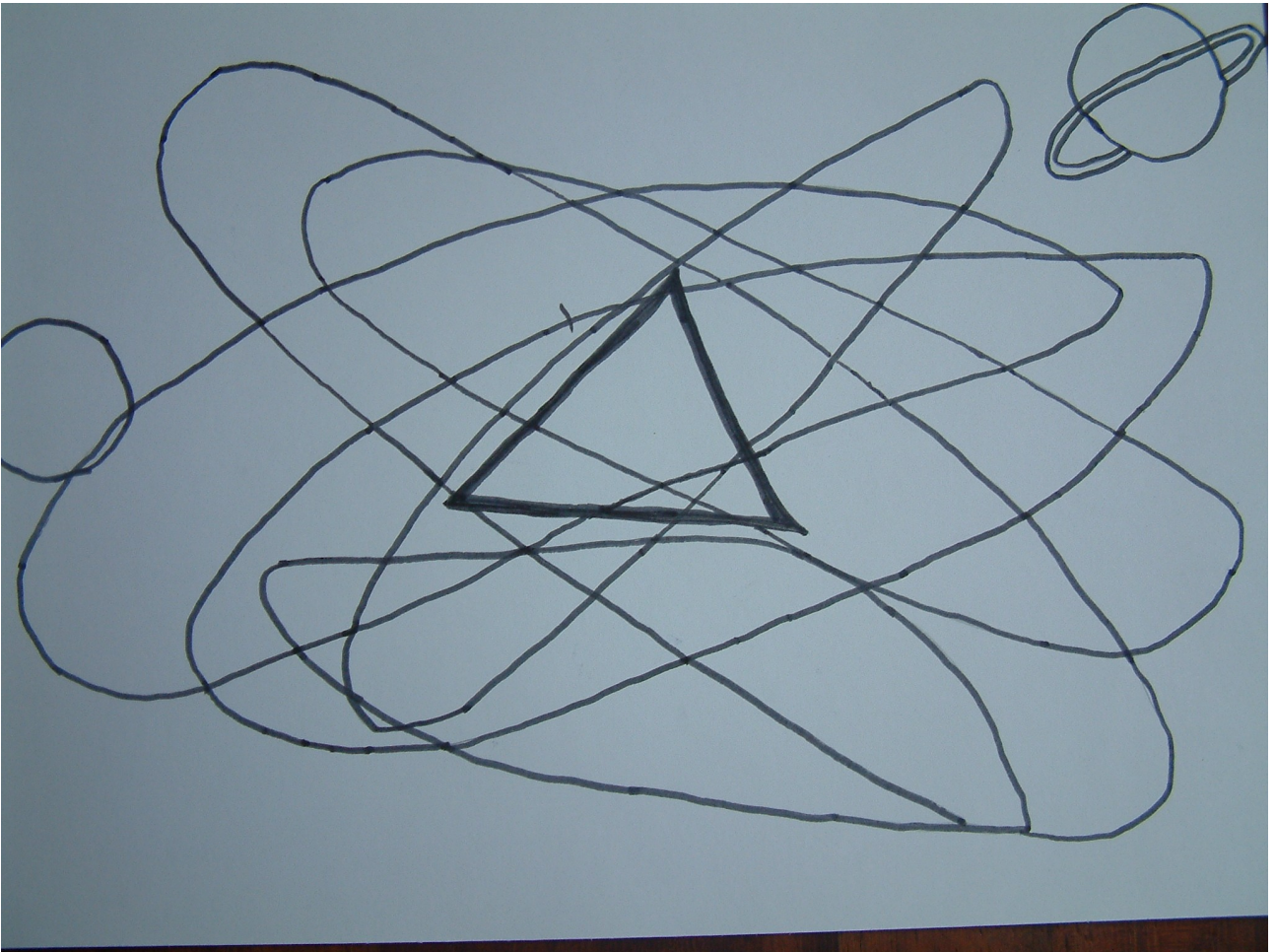
Na planetě Septolis cestujeme na koze. Naše kozy umí všechno - např. nám dávají mléko, umývají nádobí a dělají za nás domácí úkoly. Ale to jsme odbočili, vraťme se zase k cestování na koze. Naše kozy mají dlouhé rohy, takže se držíme rohů, ty nám slouží jako pás v autě. Kozy mění barvy. Když jsou červené znamená to, že mají hodně šťávy (benzínu), když zoranžoví, tak mají šťávy středně, když zbělají, tak šťávu nemají vůbec. Kozy jsou nejrychlejší zvířata na naší galaxii a nejpomalejší jsou zde gepardi. Kozy běží až 150 km v hodině. Taky jezdíme na žirafách, ty když se postaví, tak jsou velké asi 10 km. Ze žiraf je krásný výhled i několik km daleko.

Jak se dostala Šíla z planety Twinx do vesmíru

Michaela Šafaříková

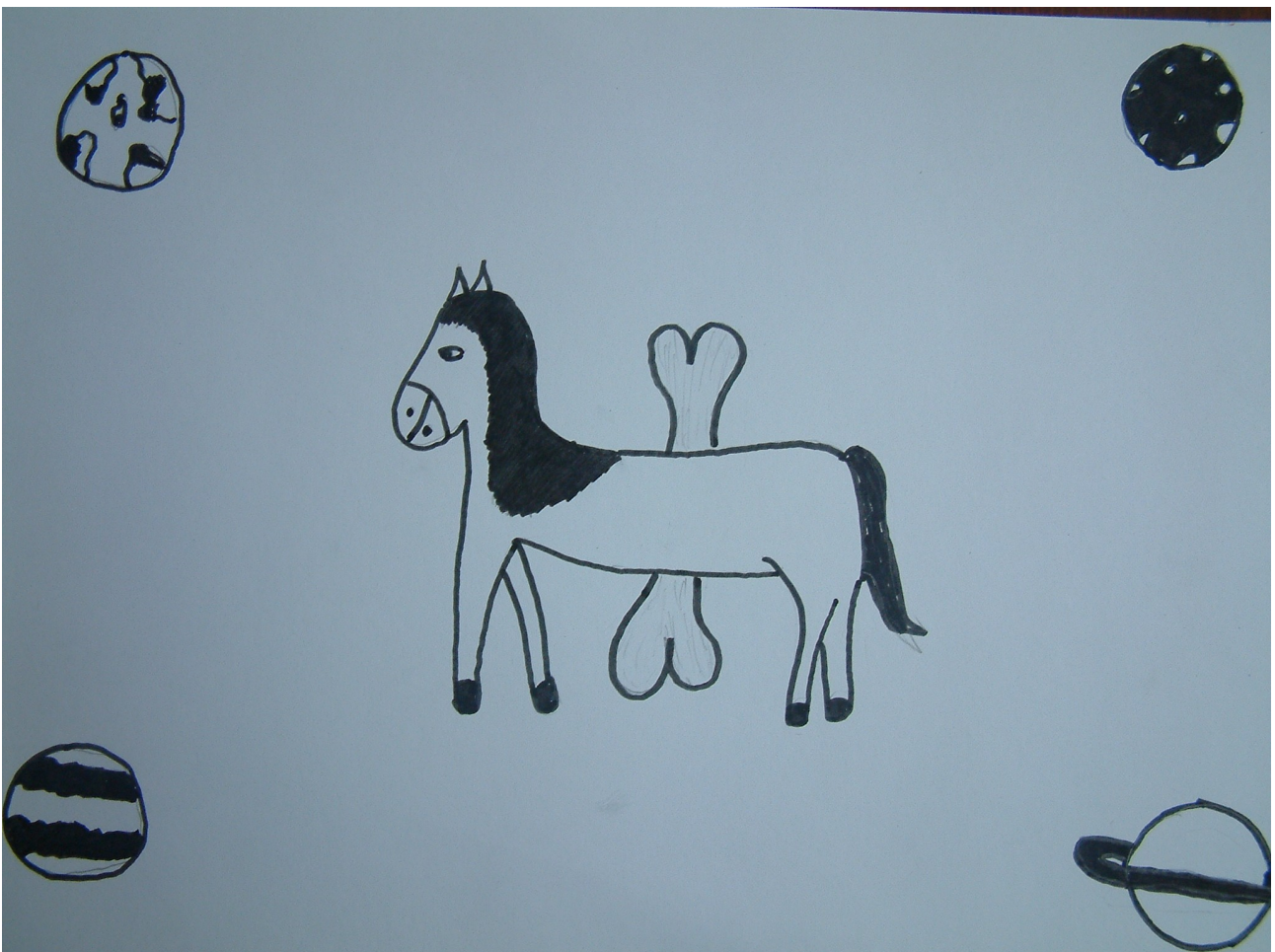
Jednoho krásného dne se mimozemšťanka Šíla chtěla dozvědět, jaké je to ve vesmíru. Začala kreslit a přemýšlet, jak vypadá vesmír, ale po nějaké chvíli si uvědomila, že nemusí kreslit ani vymýšlet, ale že se tam sama podívá. Ihned začala osnovat plán, jak by se do vesmíru dopravila. Rozhodla se, že sestaví loď, ale ne jen tak ledajakou loď, ale takovou, která ji odveze do vesmíru a ihned začala vymýšlet, jak ji asi postaví. Kutila dva dny, až na to přišla. Hned si přinesla materiály, které na stavbu lodi potřebovala. Za měsíc postavila Šíla krásnou a prostornou loď! Když ji sestavila, ještě všechno zkontrolovala a druhý den s ní vyrazila. Loď měla sto malých kruhů místo křídel a uprostřed kruhů byl malý trojúhelník a v něm Šíla seděla. Šíla odletěla do vesmíru a trvalo jí jeden den, než se dostala lodí do místa, z kterého měla úžasný pohled na planetu Twinx. Ani ve snu ji nenapadlo, jak tento pohled může být nádherný. Po týdnu se Šíla vrátila domů a všem vyprávěla, jaké to tam bylo krásné.

Koňská doprava

Diana Vavřinová

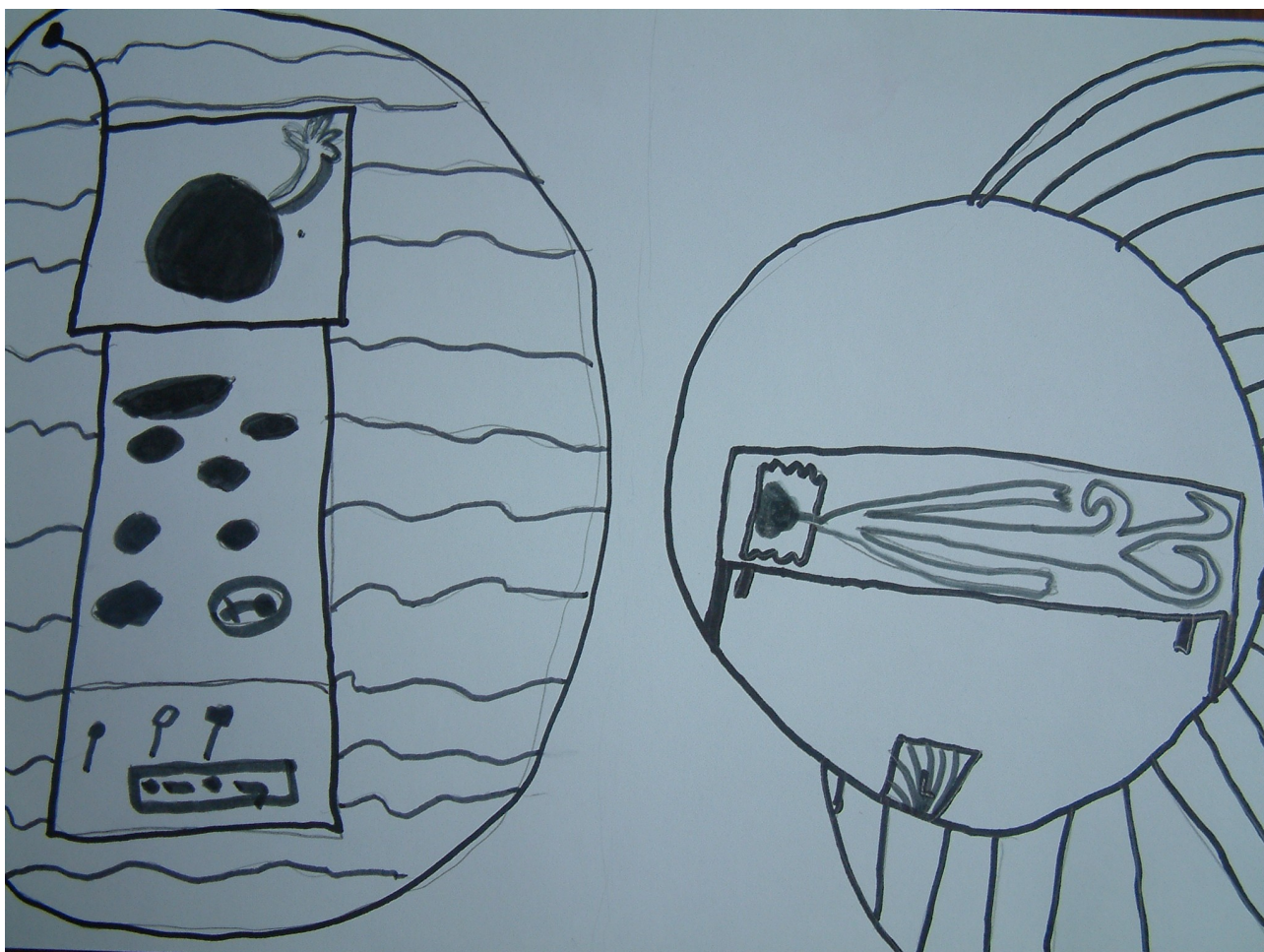
Do vesmíru by mohli lidé létat na dovolenu. A pohybovat se tam můžou pomocí létajících koňů. Vždy si člověk řekne, kam chce letět a kůň tam zaletí. Když chce zatočit doprava nebo doleva musí lehce kopnout pravou nebo levou nohou. Cesta k jedné planetě bude trvat asi 48 minut. Obletět celkem devět planet trvá přibližně 428 minut. Když kůň přestane létat, znamená to, že se musí najíst. Dává se mu mrkev a trochu napít vody. Až obletíte všechny planety, létající kůň se s vámi rozloučí a spokojeně poletí domů a doufám, že vy také.

Vesmírná doprava Snílků

Markéta Hecklová

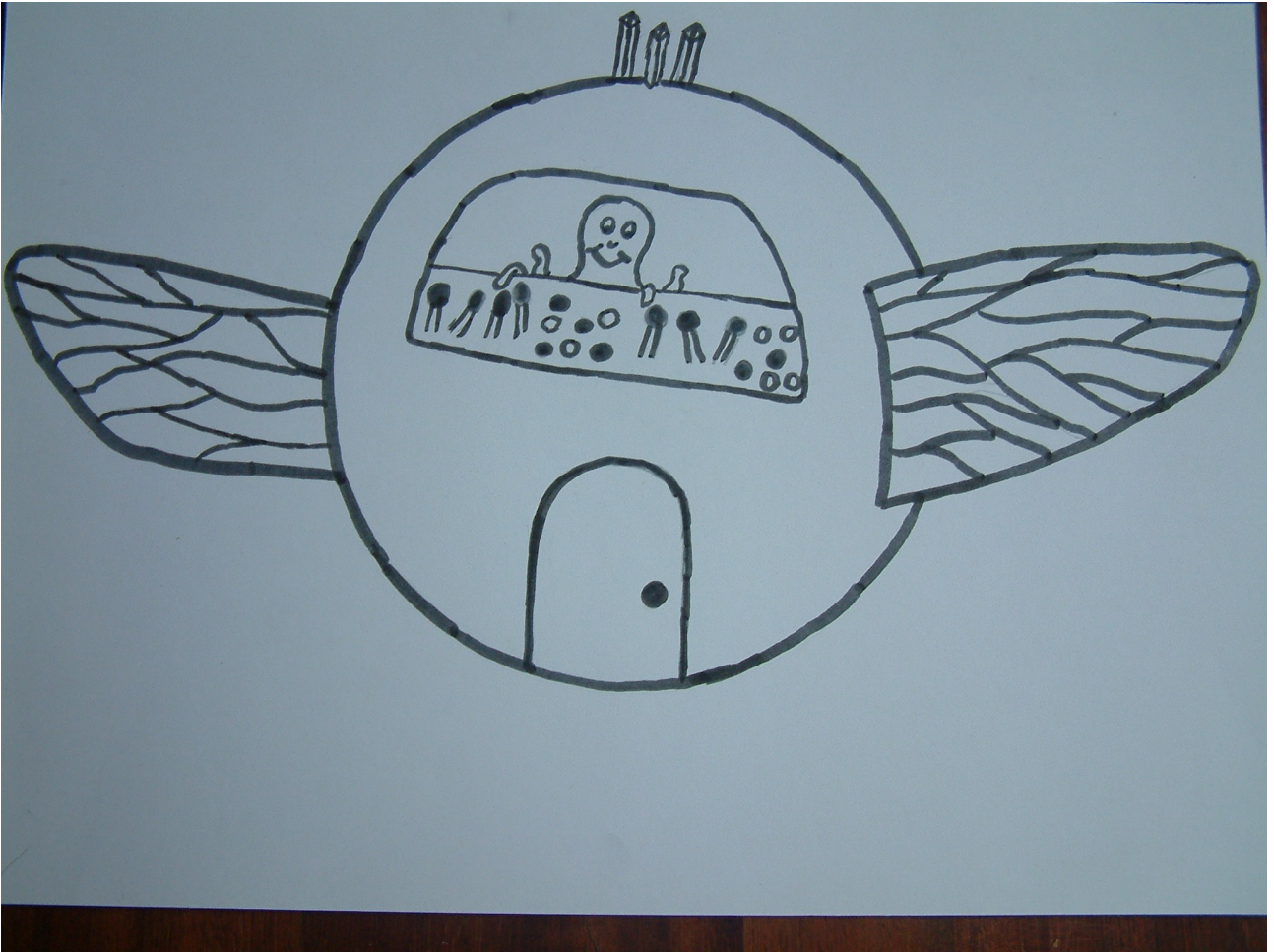
Jsou dva druhy Snílků. Jedna odrůda Snílků se pohybuje po vesmíru jinak než druhá odrůda. Takhle se pohybuje jeden druh. Každý Snílek má svou bublinu a v té bublině postel. Když si do té postele Snílek lehne a usne, musí se mu zdát, kam chce letět. Když usne a přeje si letět třeba na Jupiter, poletí na Jupiter. Druhá odrůda Snílků se pohybuje úplně jinak. Mají takový přístroj, na kterém jsou písmena a nad písmeny taková díra. Snílek si naťuká, kam chce letět a stoupne si k díře. Pak se objeví z té díry ruka, popadne Snílka a hodí ho, kam si naťukal. Protože je všude od jejich planety daleko vždy když letí, usne.

Doprava Kulomuškou

Zuzana Jankovská

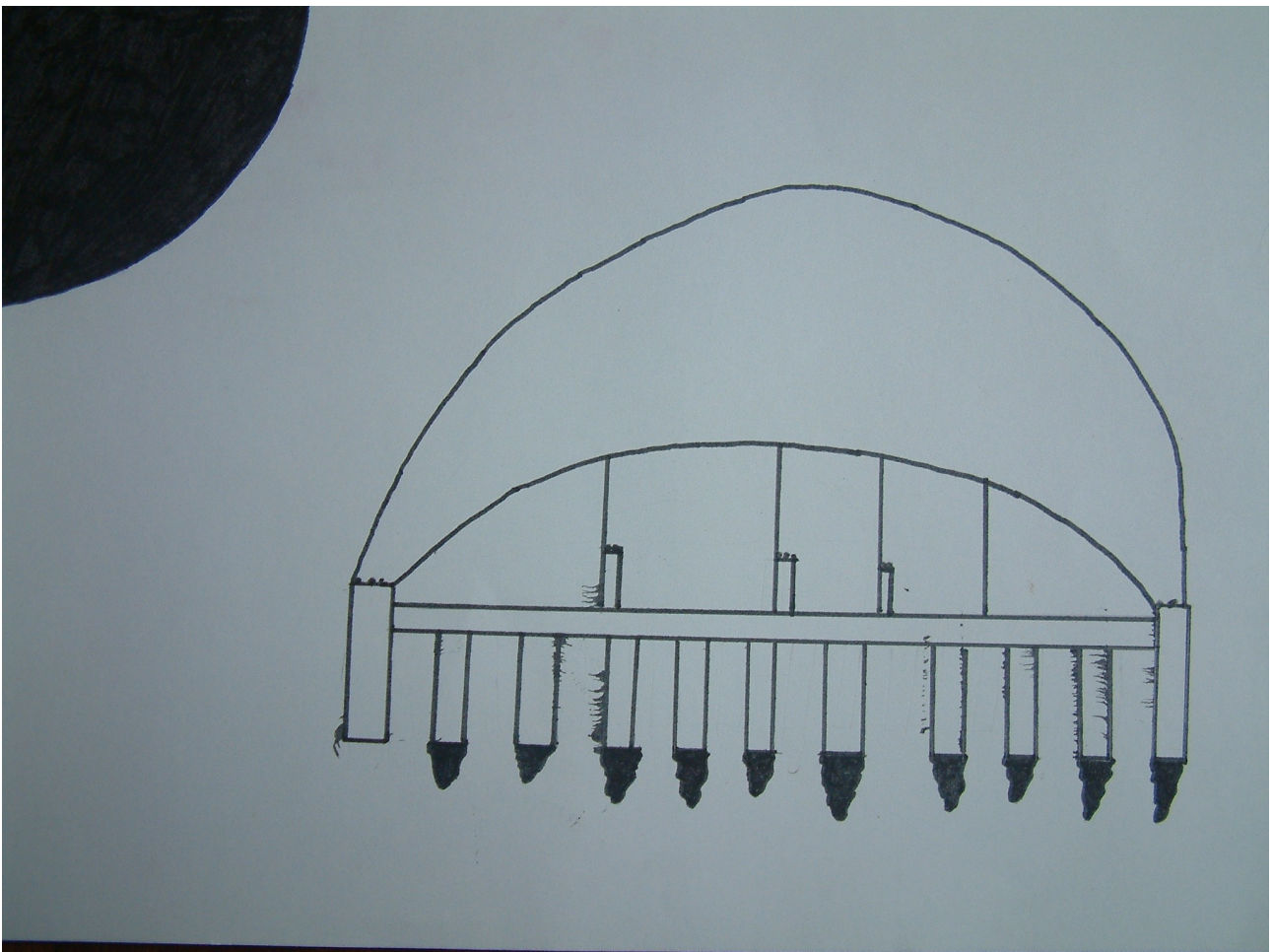
Zatímco my máme k pohybu ve Vesmíru vesmírné lodě a sondy, vesmírná stvoření cestují úplně jinak. Své dopravní prostředky nazývají Kulomušky, a to proto, že mají tvar koule a také křídla jako moucha. Uvnitř je spousta páček a tlačítek, která slouží k pohybu křídélek. Kulomuška má středně velká dvířka a na vršku koule tři malé hranaté anténky. Anténky slouží jako přijímač signálu pro rádio, ale také jako hledač správného směru. Dříve mohli v Kulomušce létat i děti, ale jednou se v ní stala velmi nepříjemná příhoda. Malé mimozemské stvořeníčko jménem Nino se rozhodlo, že se poletí podívat na jinou planetu. Jenže žádnou okolní planetu neznalo jménem. Ale řeklo si, že přece nemusí znát planety jménem, ale hlavní je, že ví, že nějaké další planety existují. A na tu nejbližší stejně brzy narazí. Byla to hodně dlouhá cesta a Nina už nebavilo pořád se dívat do prázdného Vesmíru. A tak brzy usnul. Byl ještě nevzdělaný a nevěděl, že ve Vesmíru poleuje spousta meteoritů a on kvůli tomu nesmí při řízení spát, ale o tom neměl Nino ani ponětí. Když Kulomušku nikdo neřídil, letěla pořád rovně. Nabourávala do různě velkých meteoritů, které jí poškodily pravé křídlo a Kulomuška spadla do neznáma. Nikdo neví, kde teď Nino a rozbitá Kulomuška je, všichni si myslí, že spadla do černé díry. Od té doby nesmí v Kulomušce létat malé děti, ale jen dospělé vzdělané příšerky.

Létající postel

Daniel Fleišer

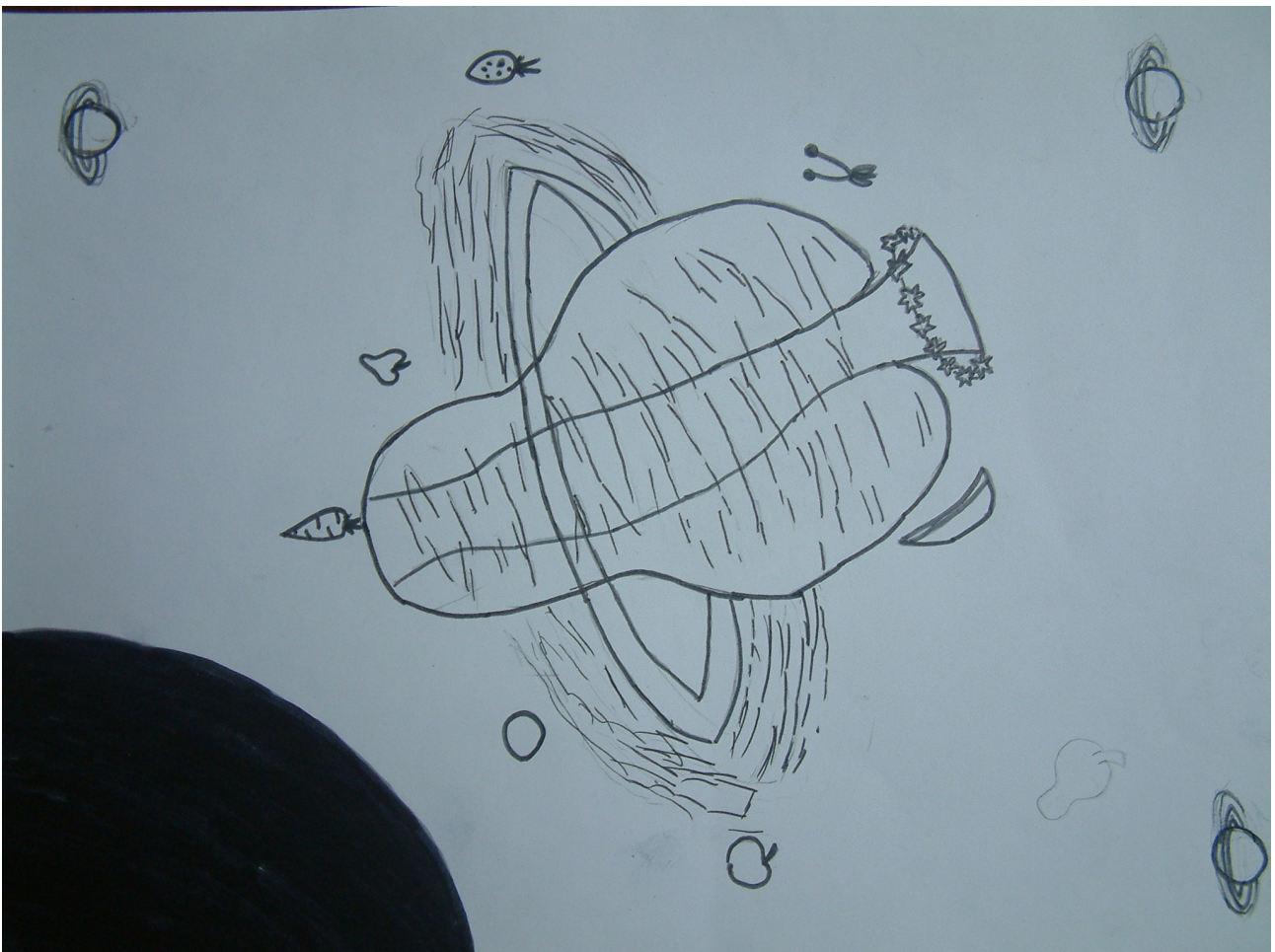
Je to zvláštní postel, která umí létat. Létající postel nazýváme airpostel. Airpostel má na spodní části trysky, které jsou nastaveny automaticky. Na airposteli je přidělaná kopule, a to proto, aby na nás nefoukalo a mohli jsme dýchat kyslík. Létá až 5000 km/h. Do airpostele se vejde zhruba 5 bytostí. Měří 3 m. Uvnitř jsou na opěradle knoflíky, ty slouží k tomu, aby se mohly cestující napít nebo najíst. Červený knoflík obstarává jídlo a žlutý pití. Airpostel je nejluxusnější prostředek v naší galaxii.

Paprikoletka

Klára Morchová

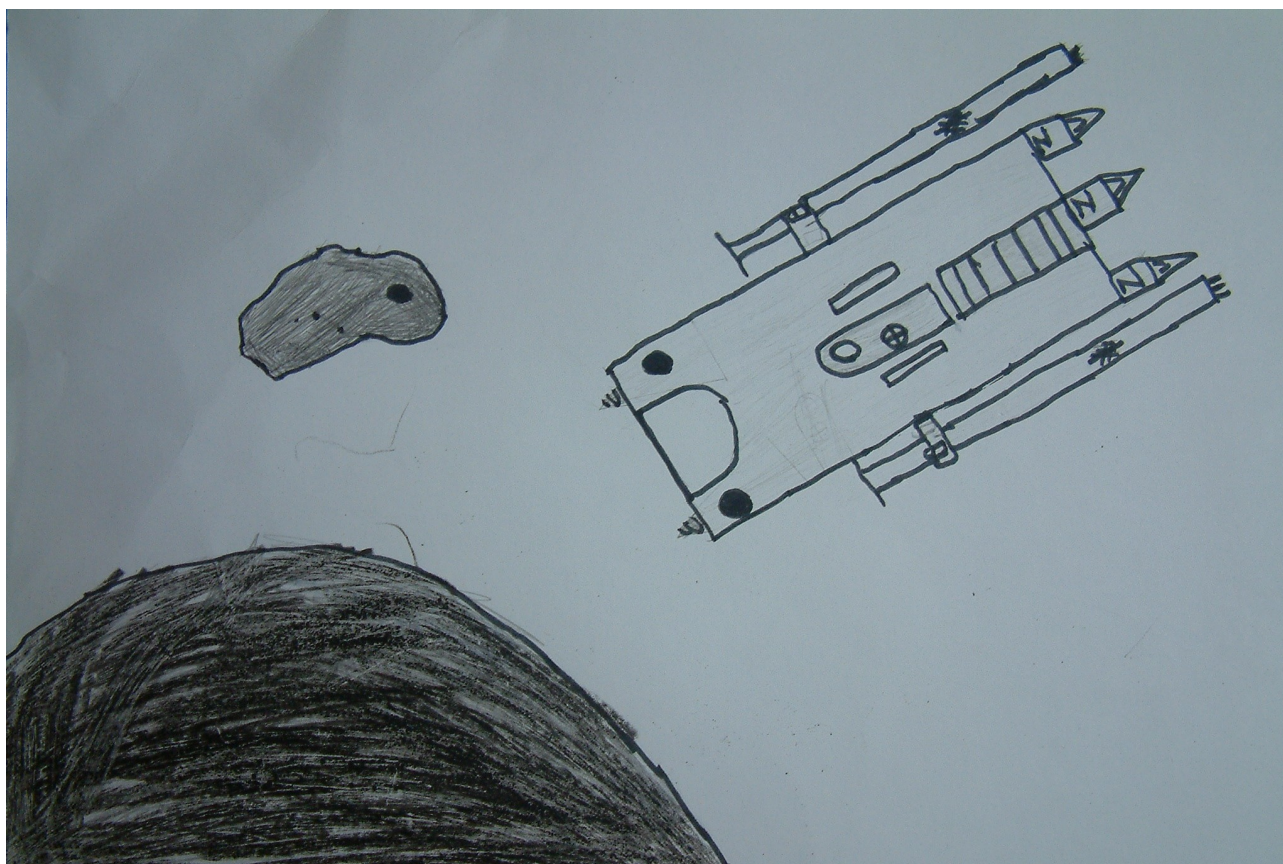
Takže tohle je paprikolet. Nahoře na šťopce je svatozář, která se používá tak, že ty hvězdy se rozzáří a pak se ta paprikoletka nenamočí, když se potápí. To okolo je prstenec paprikotský. Určitě jste si všimli, že okolo paprikoletky je ještě jiné ovoce a zelenina. Ty jsou k tomu, aby tu paprikoletku zvedly do vzduchu. Používají ji na Neptunlutu.

Vesmírná doprava

Filip Částka

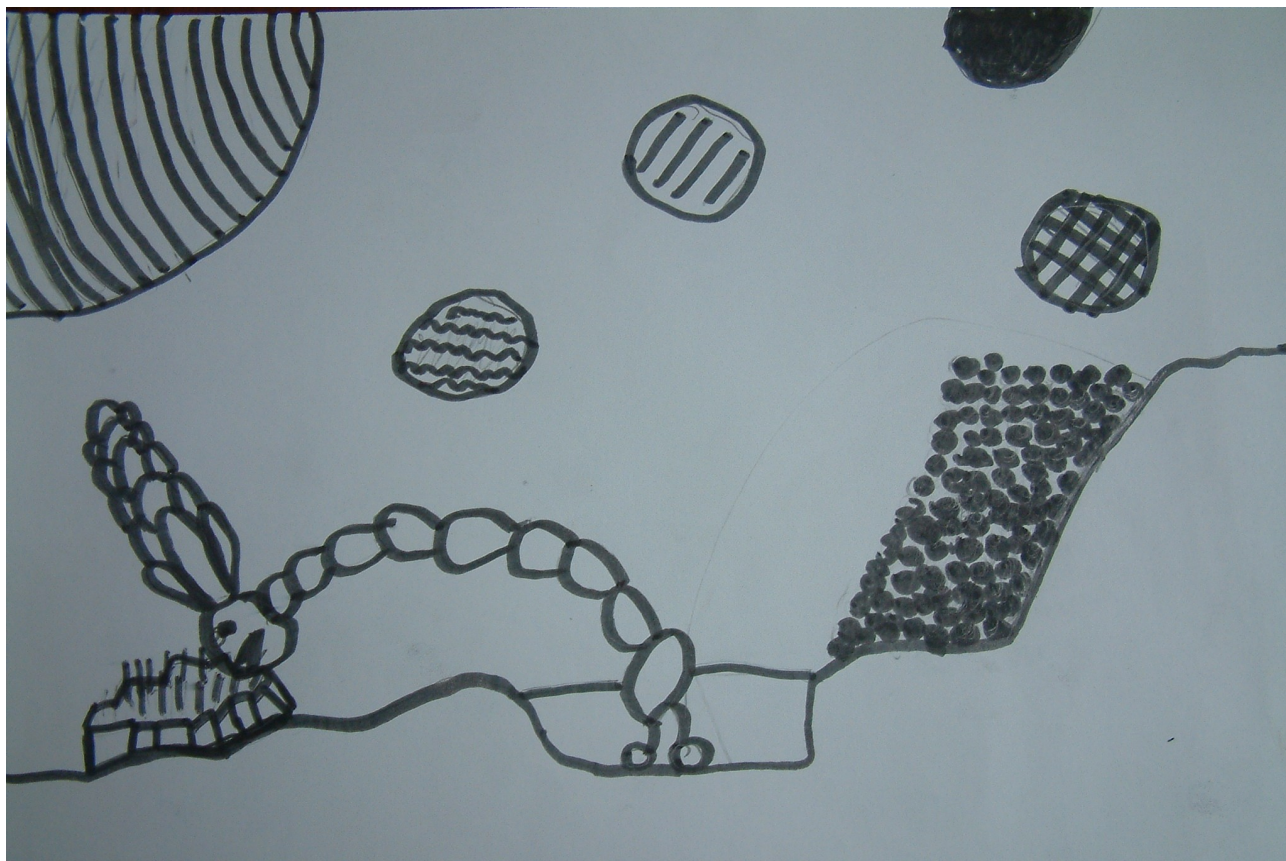
Doprava ve vesmíru je velice nebezpečná kvůli meteoritům. Vesmírné dopravní vozidlo je v mnoha filmech kulaté, ale ve skutečnosti je spíše obdélníkové. Připomíná dlouhou krabici. Létá na oxid uhličitý, což ale loď zpomaluje. Bohužel toto loď létá 5000000000000 světelných let odsud. A tuhle loď má na planetě Marsim mimozemšťan Lokmal, který s ní letěl až na Merkur. Na Merкуру spíše havaroval než přistál a pak běhal sem a tam, protože loď se roztránila na milión kousků, které se rozletěly po celém Merкуру. Když loď znovu sestavil, tak letěl zpátky na Marsim. Při cestě zpátky viděl Io, Europu, Phobos, Deimos a mnoho dalších měsíců. Když se vrátil na Marsim, řekl všem, jaké to bylo na Merкуру, jaký byl Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a jaká byla Země a Venuše.

Cestování vesmírem

Anežka Marková

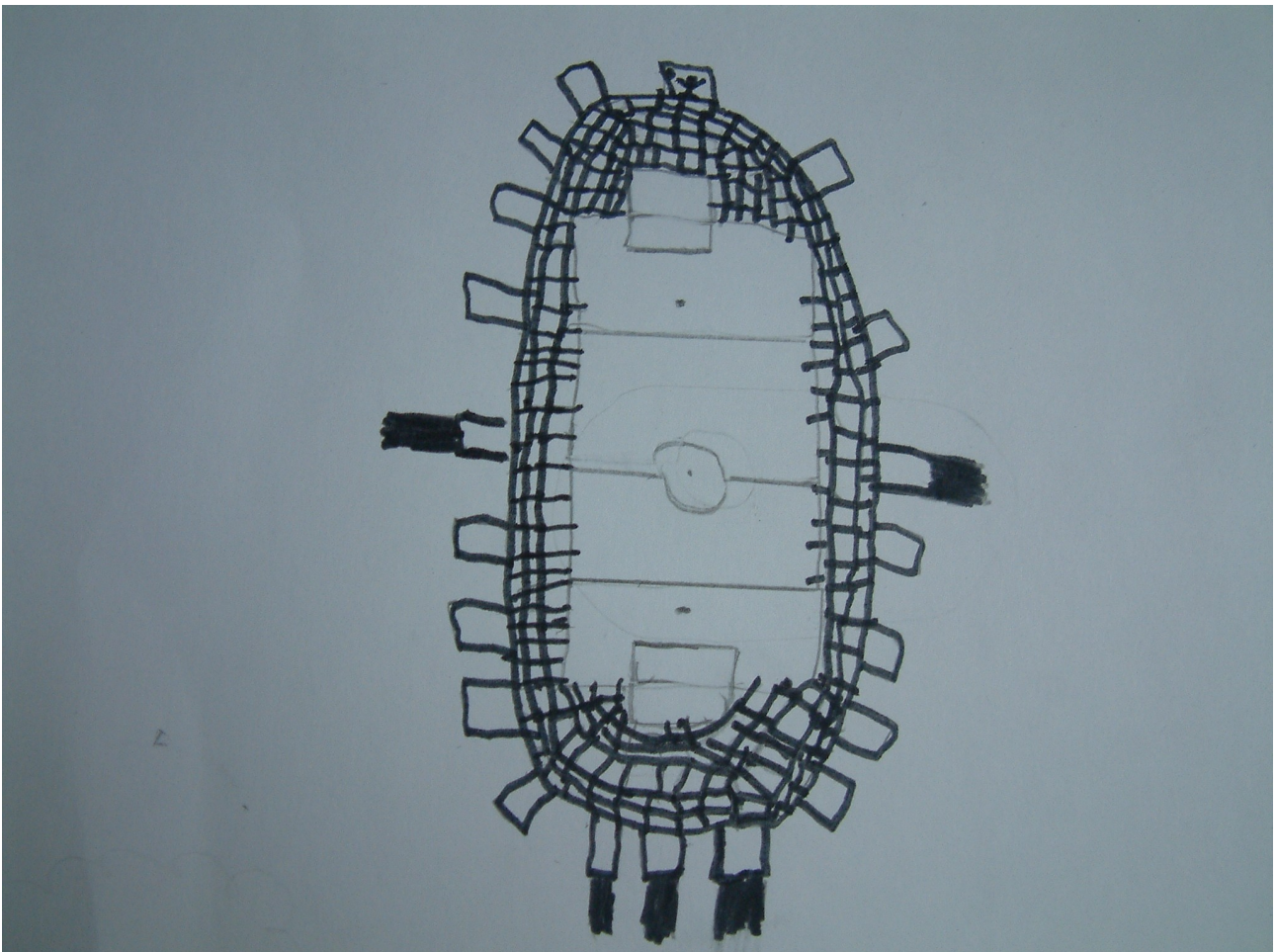
Mimozemšťan si ukousne mimozemského koláče a poté se zahrabe do planety, že mu čouhá jen nos (pokud ho má), zavře oči a myslí na planetu, na kterou se chce dostat. Deset hodin čeká a pak je na planetě, na kterou chtěl. Když neví, kam vlastně chce, tak se dostane prostě někam. Problém je kam. Většina mimozemšťanů se dostala na pustou planetu. Pustá planeta je jen ze skal. To je problém! Mimozemšťan zemře hlady, protože se nemůže vrátit! To, že se na začátku zahrabe do hlíny neznamena, že se nemusí zahrabat potom. Až jednou Emil mimozemšťan nevěděl, kam chce, ale usilovně si říkal, že nechce na pustou planetu. A skutečně se mu to podařilo! Když se vrátil domů, všichni ho objímali a on se stal slavným. Dodnes jeho metodu používají všichni mimozemšťané.

Létající stadion

Adam Verner

Znám jeden stadion v Berlíně, o kterém si myslím, že by mohl být létající jako mimozemská loď. Lidé by seděli na tribunách na pohodlných sedadlech a sledovali různá sportovní klání, zatímco by cestovali z místa na místo. Například fotbal, atletiku, hokej, tenis a plavání. Po dobu letu by se mohli občerstvovat a nakupovat různé věci. Na velké obrazovce uprostřed stadionu by mohli sledovat okolí. Stadionem by cestovalo až osmdesát tisíc cestujících.

Létající talíř

Nikita Šťastná

Zelenáči, kteří mají na hlavách tykadla a mají jedno velké modré oko, tak ty už dobře znám. Létají v létajícím talíři, který každý den přilétá na Duhovku v 8:00 hodin. Vejde se do něj až 50 Zelenáčů. Je malý a hezký. Je celý zlatý a má a sobě krásné bílé puntíky. Vždycky, když chce někdo nastoupit, tak vyjedou jezdící schody. Protože má na sobě puntíky, říkají mu Puntíček.

